

[Gade]

staltninger, har det ikke noget formål at gennemføre sådanne.«

Det er en barsk anklage, som SF ved at stille spørgsmål i udvalget har bedt fiskeriministeren kaste lys over, men svarene herpå må siges at være mildt sagt meget utilfredsstillende.

I SF accepterer vi ikke retsløshed i forbindelse med fiskerikontrollen. Vi ønsker i stedet en retfærdig regulering. Der må nu kastes lys over denne sag, og ministeren må her fra Folketingets talerstol klagøre, om han har set gennem fingre med kontrollen. Derfor denne forespørgsel.

Besvarelse

Fiskeriministeren (Gammelgaard):

Reguleringen af torskefiskeriet i 1987 er på baggrund af en række udefra kommende forhold ændret gennem året, og jeg vil ved denne lejlighed redegøre herfor.

Da torsk i Nordsøen er en fælles bestand for EF og Norge, sker fastsættelsen af EF's rådhedsmængde af torsk efter forhandlinger med Norge, og efter en vurdering af det biologiske grundlag enes man om en tilladt fangstmængde og en fordeling heraf mellem EF og Norge. Aftalen med Norge for 1987, som blev godkendt af EF's ministerråd den 17.-18. december sidste år, medførte som følge af den biologiske rådgivning en væsentlig reduktion af den tilladte fangstmængde. Den danske kvote fastsattes således til 23.870 t for 1987 i forhold til en kvote på 33.040 t i 1986. På baggrund af nye biologiske oplysninger om en bedret bestandssituation for torsken blev kvoten efter forhandlinger med Norge i juni måned øget, og Danmarks kvote for 1987 blev herefter på 32.380 t. Som følge af det meget stærke pres på torskefiskeriet i år lykkedes det mig endvidere tre gange på et særdeles fordelagtigt grundlag at tilforhandle os i alt 4.000 t torsk fra Vesttyskland.

Reguleringen af torskefangsten i Nordsøen har til formål at sikre den bedst mulige udnyttelse af den Danmark tildelte torskekvote, og dette indebærer bl.a., at fiskeriet under hensyn til de normale sæsonsvingninger bør tilrettelægges således, at det kan forløbe over det meste af året. Der må endvidere tages hensyn til, at fiskeriet med det enkelte fartøj kan ske rentabelt.

For så vidt angår forløbet af reguleringerne af torskefiskeriet i Nordsøen i 1987 kan jeg op-

lyse, at følgende reguleringsprincipper er anvendt:

For det første en kvartalsopdeling af kvoten. Når kvoten er opfisket, indføres fiskestop med visse undtagelsesbestemmelser, som indebærer, at fartøjer på under 12 m kan fiske uden begrænsninger, og at øvrige fartøjer tillades stærkt begrænsede landingsrationer.

For det andet maksimale landingsmængder. Disse mængder er ligeledes blevet justeret efter udviklingen i fangsterne.

For det tredje liggedagesystemet, som indebærer, at fangster over et bestemt niveau udløser liggedage i havn. Antallet af liggedage har været justeret som følge af fangstniveauet.

For det fjerde påske- og sommerferiestop, som følger industriens ferier.

Der er flere grunde til, at fiskeritrykket på torsk i 1987 har været særlig højt. For det første har de lave industrifiskepriser i væsentlig grad øget presset på torskefiskeriet. Prisen pr. kilo industrifisk var i 1984 81 øre, og i 1987 ligger prisen på ca. 50 øre; denne pris er som bekendt bestemt af verdensmarkedsforhold.

For det andet har der ikke været tilstrækkelig interesse eller mulighed for at drive andet fiskeri. Dette afspejles bl.a. i de relativt store restkvoter, vi i år har af rødspætter og hvilling og kuller i Nordsøen. Rejefiskeriet på Fladengrund er i et vist omfang slået fejl.

For det tredje gælder som nævnt visse undtagelser under nationale stop.

Jeg har naturligvis til stadighed tilpasset fiskerikontrollens indsats til de foreliggende opgaver. Det har bl.a. betydet, at jeg har bedt om at få styrket kontrollen med torskefiskeriet mest muligt. Fiskerikontrollen gennemføres som en løbende stikprøvekontrol, der omfatter kontrol såvel af de forskellige fiskeriregler vedtaget i EF som af de nationale reguleringer af fiskerierne. Det sker for det første som en søværts kontrol, dvs. overvågning af det danske fiskeriområde fra fiskeriinspektionsfartøjer, hvorfra der gennemføres bordinger af fiskerifartøjer. Herved kan overholdelsen af en lang række fiskeriregler kontrolleres, herunder fangstens sammensætning og mindstemål og fangstfarvand. For det andet sker det som en landingskontrol i de enkelte havne, hvor specielt de landede mængder, mindstemålsbestemmelser og kvalitet kontrolleres. Og for det tredje indrapporteres de stedlige observationer til